

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 13.

ZÁBOŘÍ 18. 12. 2019

ČÍSLO 4/2019

Tradiční vánoční koncert netradičně

Letošní tradiční vánoční koncert, jehož datum připadá na pátek 20. prosince, se uskuteční trochu netradičně. V loňském roce jsme byli nuceni z důvodu špatného počasí přesunout zpívání dětí od stromečku na návsí do sálu místní hospůdky a letos jsme se rozhodli, že opět zvolíme tuto variantu. Ne, že bychom snad věděli, jaké bude počasí, ale hlavním důvodem je to, že ze strany Římskokatolické farnosti v Blatné nám nebyla schválena žádost na uspořádání letošního koncertu v kostele. Když tedy „odpadla“ varianta koncertu v kostele, přišlo nám jako nejlepší řešení uspořádat celý vánoční koncert v sálu místní hospůdky. Koncert zahájí žáci ze ZŠ a MŠ Záboří a po nich vystoupí již známí místní muzikanti – Simča Šourková, Olin Merta a Martin Běle ml. Program koncertu bude zkrácený o vystoupení, které bylo naplánované do kostela, protože varhany bohužel do hospůdky nedostaneme. Samozřejmě se můžete jako každoročně těšit na svařák a koho by svařák nepotěšil, může využít nabídky místní hospůdky a k poslechu koncertu si zakoupit svůj oblíbený nápoj.

Věřím, že i přes veškeré změny si vánoční koncert užijete a že se nám společně povede vykouzlit tu pravou vánoční atmosféru.

Jelikož toho netradičního už bylo dost, tak na závěr jedno tradiční vánoční přání: Jménem OÚ Záboří bych chtěla popřát všem občanům příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2020!

Starostka obce Ludmila Brožová

VÁNOČNÍ KONCERT

20.12.2019 od 17:00

SÁL ZÁBOŘSKÉ HOSPŮDKY

Vystoupí:

ŽÁCI ZE ZŠ A MŠ ZÁBOŘÍ,

MÍSTNÍ ZPĚVÁCI: SIMČA

ŠOURKOVÁ, OLDA MERTA A

MARTIN BĚLE ml.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVEME!

Návštěva prezidenta Václava Havla v Zábοří

Nedávno jsme si připomínali 30. výročí sametové revoluce. Hlavní osobností té doby byl bezesporu Václav Havel. A příští rok tomu bude třicet let, kdy už jako prezident navštívil na své cestě Strakonickem i naši obec. Můj článek o této naprosto nečekané neohlášené návštěvě vyšel ve Strakonickém deníku v březnu 2007, tehdy na zadané téma „Moje vzpomínka“. Na tu-

to událost se zapomenout nedá. Proto tento článek dávám do našeho Zpravodaje k výročí sametové revoluce i na vaše četné žádosti. Starší generace si to pamatuje, ale vy mladší to znáte snad jen z vyprávění nebo o tom nevíte vůbec nic. Podle tohoto článku byla Jihočeským rozhlasem v Č. Budějovicích zdramatizována rozhlasová hra. Mám ji na CD, kdo by měl zájem, ráda zapůjčím. A nyní původní článek.

Na téma „Moje vzpomínka“ by se daly napsat romány. Vzpomínat se dá na všechno možné i nemožné. Já bych se s vámi chtěla podělit o kuriózní vzpomínku – na návštěvu pana prezidenta v naší obci.

Psal se rok 1990, prezidentem byl krátce Václav Havel a někdy v červnu toho roku byl právě na návštěvě strakonického okresu. Pracovala jsem na Obecním úřadě (tehdy na místním národním výboru) v Zábοří. O návštěvě prezidenta na okrese jsme věděli, a protože obec vlastnila autobus, poslali jsme tenkrát náš autobus plný školních dětí za odměnu do Blatné, aby pana prezidenta viděly. Z Blatné měl pan prezident jet do Strakonice přes Sedlici, kde ho očekávali s připraveným programem. Krojovaná skupina ho měla přivítat chlebem a solí. Protože jsme se domnívali, že jeho plánovaná trasa je pevně daná a tedy neměnná, nenapadlo nás, že by to mělo být jinak.

V poledne jsme šly s kolegyní na oběd do školní jídelny. Nesla jsem igelitku s nádobím, které jsem chtěla v jídelně vrátit. Už jsme byly na cestě, když na nás volal náš starosta (tehdy předseda národního výboru) Josef Antony, že si v poledne skočí na louku obrátit seno. To bychom věděly, kde je, kdyby ho někdo sháněl. Byl krásný slunečný den, vyšly jsme na náves, mně chrastily v tašce ty kastroly a na křižovatce stál policista s motorkou. Napadlo nás se ho zeptat, jestli tudy nepojede prezident a on řekl, že ano. Popošly jsme tedy k autobusové zastávce a rozhodly se počkat na prezidentskou kolonu, abychom pana prezidenta aspoň zahlédly. Nečekaly jsme dlouho, když se v zatáčce objevilo první auto z kolony. Jaké však bylo naše překvapení, když celá kolona u zastávky otočila

a vracela se zpátky. Bylo nám velice divné, že by jeli do Strakonice přes Horažďovice. Pomalu jsme se s kolegyní vracely za kolonou a v tom jsme zjistily, že na Horažďovice nejedou, ale zatáčí k našemu národnímu výboru. Pan prezident prý měl rád překvapení a tohle se mu opravdu povedlo! To už jsme běžely, já s těmi chrastícími kastroly v igelitce, zpátky do práce. Přiběhly jsme ke dveřím, zde už stála ochranka a nechtěla nás pustit dovnitř. Zároveň se začali sbíhat lidé a školní děti k budově národního výboru. Prodraly jsme se mezi ochrankou se slovy – my tam musíme, my tam děláme – ani do té igelitky se mi nepodívali, ale dvě „gorily“ nás doprovodily nahoru do zasedací místnosti, kde se už natáčelo. Náš předseda byl chudák tak překvapený, že jsme měly strach, aby se mu něco nestalo. Tehdejší ministryně obchodu Štěpová z něho páčila informace o zásobování v obci, pan prezident chtěl vědět, kde máme vyvěšené voličské seznamy (bylo před volbami) k nahlédnutí a ačkoliv tyto seznamy byly na stolech pod sklem v zasedací místnosti, předseda tvrdil, že je nemáme. Kamera je tedy pěkně zabrala. Pan prezident se jen usmíval pod vousy, asi měl radost, že se mu to jeho překvapení tak povedlo. Ochranka zatím prohlédla chodbu a WC, aby si pan prezident mohl odskočit. V tu chvíli už bylo dole před budovou hodně lidí a jedna občanka tam začala zpívat písničku „Teče voda, teče“ v domnění, že je to prezidentova oblíbená, zrovna když byl pan prezident na WC. Prostě scény jak z Troškových filmů! Potom se pan prezident s námi rozloučil, před budovou se pozdravil s lidmi, nasedl do auta, jeho doprovod také a celá kolona pokračovala v cestě do Strakonice.

My s kolegyní jsme šly znovu do školní jídelny, jen ty kastroly už jsem s sebou netahala, zapoměla jsem je v tom zmatku vzít. Na vsi ještě postávali lidé a diskutovali o neobvyklé návštěvě. Mne osočila paní, která před budovou zpívala písničku, že jsme lidem schválně nic neřekli, že jsme o návštěvě moc dobře věděli, že jsme prezidenta pořádně nepřivítali, že jsme mu nepustili do rozhlasu jeho oblíbenou písničku...Nedala si prostě vysvětlit, že jsme o té návštěvě opravdu nevěděli. Kdybychom to jenom tušili, neposílali bychom autobus s dětmi do Blatné, počkaly by si na prezidenta v Zábοří, byl by to pro ně jistě větší zážitek. Je to hrozný pocit, když máte stoprocentní pravdu, kterou nemůžete nijak dokázat, tenkrát jsem to obřečela. Dlouho nám ta paní ani na pozdrav neodpovídala, jak byla našťvaná. Až časem se zase všechno spravilo, i když jsem jí o své pravdě nepřesvědčila.

A jak to skončilo? Po obědě jsme se vrátily do práce, náš předseda tehdy nebyl ani na obědě, ani obracet seno. Řekl nám: „Holky, vyřizoval jsem tu ještě telefon, když se rozlítly dveře a mezi nimi Havel! Ve mně by se byl krve nedořezal!“ Ten den už se nic nedělalo, stejně nešlo myslet na nic jiného. Tak jsme si otevřeli vodku a zapili jsme to. Ještě dlouho potom osočovali Sedličtí našeho předsedu na okresních shromážděních, že jsme jim „vzali“ prezidenta a my v tom byli tak nevině.

Jaroslava Vodičková

Sraz dříve narozených

Nemám ráda slovo důchodce ani senior, tak raději dříve narození.

Každý rok před Vánoce se scházeli štamgasti v hospodě a říkali tomu sraz důchodců. Zajistili si i občerstvení a s malými výjimkami to byla chlapecká záležitost. Až letos tomu bylo jinak. Sraz dříve narozených se uskutečnil 22. listopadu a byl pečlivě zorganizován.

V hospůdce vládla výborná atmosféra!

Organizátor nechce být jmenován, ale všichni víme, kdo to byl. Obejít všechny potencionální účastníky, zjistit účast pro zajištění dostatečného počtu míst, napsat pozvánky, zajistit občerstvení a jeho přípravu, zajistit hospodu. Sešlo se nás na čtyřicet! K jídlu jsme měli úžasnou uzenou kýtu, jak by řekl Zdeněk Troška, bylo to přímo „nebe v hubě“. Zákusky upekly ženy v jídelně ZD, ani jednohubky nechyběly. Byla i legrační tombola a k tanci i poslechu hráli Tonda Hakr a Tomáš Lávička. Došlo i na společnou fotografii. Myslím, že se líbilo všem, hlavně těm nejstarším, kteří už málokdy někam jdou.

Děkujeme všem sponzorům, kterými byly obecní úřad, ZD, SDH, TJ ZD a Kovovýroba Slavík. Pochopitelně díky patří i všem těm, kteří se na této akci podíleli.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Děda Mládek Illegal Band v Záboří

Kdo by neznal písničky Ivana Mládka, vždyť nás baví už několik desítek let. Mají posluchače snad ve všech věkových kategoriích a úspěšné jsou i v zahraničí. Jožina z bažin si dokonce „vypůjčila“ slavná Metallica.

V podání populárního osmičlenného Děda Mládka Illegal Bandu jsme mohli „Jožina“ a další Mládkovy skladby slyšet naživo i u nás, v Zábořské hospůdce, poslední říjnovou sobotu. Koncert začal ve 21 hodin a byl rozdělen do několika částí, aby se o přestávkách mohli občerstvovat účinkující i publikum. Atmosféra byla skvělá. Kapela hrála od začátku naplno a její, až neuvěřitelná, energie přitahovala na parket stále více tanečníků. Také vtipné

průpovídky mezi jednotlivými písničkami přispívaly velkou měrou k uvolněné náladě. Zazněly snad všechny Mládkovy hity, a že jich za ty roky je nepočítaně. Závěrečnou Hlásnou Třebáň si o půlnoci spolu s muzikanty zazpíval celý sál. Koncert se opravdu vydařil, kapela sklídila bouřlivé ovace a jí i pořadatelům patří velký dík. Jediným stínem na celé akci byla menší účast obecnstva.

Děda Mládek Illegal Band s pořadatelí

Na místě bylo domluveno, že za rok na podzim přijede Děda Mládek znovu. Budeme se těšit a doufám, že se sejdem v hojnějším počtu.

Text a foto Blanka Potůčková

Adventní trhy

Již tradiční trhy se konaly v neděli 1. prosince. Dobrou myšlenkou bylo uspořádat je tentokrát uvnitř, na sále hospody. Jednak se tam vešlo hodně prodejců a měli větší prostor pro vystavení svých produktů, jednak tam bylo mnohem příjemněji než venku na dvoře, i když to mělo také svoje kouzlo.

Co všechno tam bylo k vidění a ke koupi? Prodejců se letos sešlo opravdu hodně, byla to pastva pro oči. Těch adventních věnců, jeden krásnější než druhý, plno různých svíček, krásně nazdobené perníčky, andělé ze všech možných materiálů, drátkové a dřevěné ozdoby, háčkované zvonečky a andělci, mnoho dalších vánočních ozdob a ozdůbek. Mne zaujaly nejvíc malé vánoční stromečky v květináku, ozdobené svítícím řetízem. Přítomní si mohli dát svařáček nebo pečený čaj a ochutnat vánočku. Trhy navštívilo hodně místních, ale i hodně návštěvníků z okolních obcí. Každý si mohl vybrat podle svého vkusu a zároveň poklábat se známými.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Aktuality ze školních škamen

Kalendářní rok 2019 píše svá poslední slova. V ZŠ i MŠ bylo celý rok velmi živo, o čemž jste se mohli přesvědčit i na stránkách Zábořského zpravodaje. A to ještě zdaleka ne všechny reporty z akcí se do něj vešly. Celoroční snažení vyvrcholilo adventním setkáním, do kterého se zapojila opravdu celá škola. Chtěl bych tímto poděkovat všem žákům, učitelům, kuchařkám, rodičům, kteří se na této akci podíleli. Zvláště v předvánočním shonu to stálo nemálo úsilí.

Na závěr bych Vám všem chtěl jménem ZŠ a MŠ Záboří popřát klidné prožití vánočních svátků a šťastný rok 2020.

MG

Zdravá pětka v MŠ Záboří

Několikrát do roka objednají paní učitelky do zdejší mateřské školy různá divadelní představení či jiné výchovné programy. Ne jinak tomu bude i v tomto školním roce.

Jako první navštívila školku paní lektorka z programu Zdravá pětka. Děti jsou před každým představením netrpělivé a plné očekávání. Většinou se těší na divadlo, tentokrát ale nevěděly, co očekávat. Paní lektorka je zaujala v prvních minutách. Vše začalo cvičením s hezkými písničkami. Dále je seznámila s postavičkami Bertičkou a Otylkou. Bertička hodně sportovala a zdravě jedla. Naopak Otylka byla boubelatá, samý faldík a měla moc ráda sladkosti. A už tu byl úkol pro malé školáčky. Museli nakoupit potraviny, které jsou zdravé a dát je do tašky. Nezdravé potraviny museli dát do druhé tašky. Překvapení pro všechny dospělé bylo, jak děti vůbec nepotřebovaly radit, co do které tašky dát. Vše proběhlo bez jakékoliv naší asistence. Vzájemně se domlouvaly mezi sebou a řešení je moc bavilo. Následná kontrola s paní lektorkou dopadla výborně. Za pomoci barevného plakátu a s příjemným výkladem k tomuto tématu si ověřovaly, zda nakoupily správně a jak by to mělo být i v životě. Poznaly, že i nezdravou potravinu (čokoládu, chipsy) si mohou dát, ale jen občas a v malém množství. Dále je čekal ještě jeden velký úkol. Děti musely připravit

občerstvení na dětskou párty. Na stolečcích měly misky s různými druhy zeleniny a sýrů. Připravily krásné barevné špízy.

Tento krásný a nápaditý program se všem moc líbil. Děti dostaly samolepky s logem Zdravá pětka a knihu s pohádkami. Nakonec byla zdravá svačinka, kterou si naši malí školáčky sami připravili. Takže byla i párty.

Text Marie Vokrojová, foto Martina Řandová

Posvícenská dražba hnětynky a husy

Prostřednictvím zpravodaje bych chtěla jménem MŠ Záboří poděkovat za předání darů od Zábořské hospůdky pro děti z mateřské školky. Peníze byly vybrány na posvícenské zábavě v Záboří 9. 11. 2019 dražbou posvícenské hnětynky a husy. Hnětynka se vydražila v hodnotě 2 500,- Kč, částku vyplatil Martin Němec a Libor Kurz. Husa se vydražila v hodnotě 900,- Kč, částku vyplatil Michal Běle. Za vybrané peníze byly po domluvě s p. učitelkou mateřské školy vybrány potřebné didaktické pomůcky pro MŠ. Pořídili jsme LEGO stavebnici, nácvikovou botu na zavázání tkaničky, pexeso pro uši, Dinosauři – provleč tkaničku, stolní labyrint Afrika a Vesmír, pohybovou hru „Zamotej se!“ a další. Děti všechny tyto dary dostanou jako dárky pod stromeček.

Lenka Končelová

Charitativní akce v ZŠ a MŠ Záboří

Již 3. rokem se děti z mateřské školy v Záboří zapojily do charitativní sbírky KRABICE OD BOT – Děti darují dětem. Do akce se zapojuje každým rokem více a více dětí. Ve třídě jsou vždy umístěné 2 krabice a to pro určenou dívku a chlapce. Cílem celé akce je se naučit vzdát se své používané hračky, která je pro dítě již nepotřebná a není nijak poškozená.

V letošním roce se k nám připojily i třídy ze základní školy. Každá třída dostala svého určeného chlapce či dívku a pro toho připravovala svoji krabici. Děti se svého úkolu zhostily výborně a všechny zabalené krabice doputují do rukou jejich majitelů.

Text Lenka Končelová, foto KS

Slavnost Slabikáře

Naši letošní prvňáčci zažili v pondělí 18. listopadu svou první slavnost. Ranní plačtivé počasí neubralo na náladě našim nejmenším žákům. Vyhlíželi z okna, zda už jede maminka, která to svatosvatě slíbila... A dočkali se. Alespoň někteří. Na návštěvu zavítal do třídy taktéž pan ředitel, pozdravil se s námi, zjistil, kolik písmenek už umíme, a tak slavnost mohla začít.

Stejně jako loni seděli tu v lavicích i žáci z 2. ročníku, aby nás povzbudili a podívali se, jak jde kamarádům

hledání začátečních slabik slov, dále skládání slov a nakonec i čtení jednoduchých vět. Děti splnily dobře všechny úkoly a tím osvobodily princeznu „Větu“ nebo prince „Věťka“. Pohádkovou postavičku si pak nalepily do pracovního listu.

Poté došlo na velké gratulace, předávání diplomu a hlavně onoho krásného červeného Slabikáře. Vše bylo zdárně fotodokumentováno rodiči a p. učitelkou Srbovou.

Byl to hezký den a další nás čeká, až Slabikář přečteme. Pozveme i své kamarády ze školky. To však musíme už dobře číst, abychom mohli být pasováni na čtenáře.

Text Dana Stejskalová, foto Kateřina Srbová

Výročí sametové revoluce

U příležitosti 30. výročí sametové revoluce uspořádala naše škola v pátek 15. listopadu projektový den, jehož cílem bylo žákům přiblížit atmosféru 17. listopadu a komunismu vůbec. Pro současnou mladou generaci je totiž toto období už dávnou historií, kterou znají jen z vyprávění svých rodičů či prarodičů.

V rámci projektového dne připravily učitelky dějepisu pro druhý stupeň únikovou hru, ve které si žáci vyzkoušeli psaní na stroji, hledali správná tvrzení o komunismu, luštili křížovky nebo skládali puzzle, na kterých byl náš bývalý prezident Václav Havel a student Jan Palach. A ani první stupeň nezapomněl, dětičky vytvářely balóny svobody ve vzkazy, co pro ně znamená svoboda.

Překvapením pro celou školu byly scénky z dob komunismu, které si připravili žáci deváté třídy.

Nechyběli v nich pionýři, střípky z tehdejšího vzdělávání či fronty na nedostatkové zboží.

Celý den pak žáci, učitelé a pan ředitel zakončili ve vestibulu školy, kde si za zvuků písně Modlitba pro Martu připomněli demonstraci, která přispěla k pádu komunistického režimu.

Text Lenka Říská, foto Kateřina Srbová

Adventní setkání v ZŠ a MŠ Záborech

Adventní setkání ve sportovní hale uspořádala Základní a Mateřská škola v Záborech. Uskutečnilo se 10. prosince a jeho součástí byla prodejní výstavka prací žáků. Hlavním bodem programu byla potom akademie. Na výstavce bylo k vidění plno věcí. Obrázky z překližky, malované dárkové tašky, zvonečky, svícný, zápichy do květníků a další vánoční drobnosti.

Akademie začala nástupem dětí s rozsvícenými svíčkami ve sklenicích do ztemnělé haly za zvuku vánoční písně, bylo to krásné a velmi působivé. Potom už následovalo jedno číslo za druhým. Žáci mateřské školy předvedli krásné vystoupení s netkanou textilí, která měla představovat sněhovou peřinu. Také známá pohádka Ledové království v podání 1. – 3. třídy nemohla chybět. Žáci 6. a 7. třídy se pokusili předvést několik vánočních tradic a upozornit tak na jejich množství. Většina těchto tradic se bohuďák stále dodržuje. Devátáci se starají celý školní rok o prvňáčky, proto měli také svoje společné vystoupení a moc jim to dohromady slušelo. Dále následovalo cvičení v podání úžasné gymnastky a gymnasty. Samotní devátáci se rozloučili vystoupením Zima, zima – zkoulovali se papírovými „sněhovými“ koulemi a akademie byla zakončena živým betlémem v podání žáků 4. a 5. třídy a společným zpěvem vánočních koled.

„Zimní“ akademie byla tuším druhá v pořadí a moc se povedla! Poděkování patří všem žákům a žákům, kteří svá vystoupení předvedli s takovým nadšením, ale hlavně jejich pedagogům, kteří s nimi jednotlivá čísla vymysleli a nacvičili. Škoda jen, že prokládaným vtipným reklamám nebylo až tak dobře rozumět, ale poznal je jistě každý.

Akademie měla velkou účast ze strany rodičů a prarodičů, takže spokojenost byla jistě na všech stranách.

Text Jaroslava Vodičková, foto Šárka Kučerová

Co znamená svoboda?

Třicet let je v životě lidském reálně dlouhá doba, v historii zrno času. Moderní historie není natolik vzdálená, a tak si všichni uvědomujeme, že posledních třicet let odžíváme svobodněji než generace před námi. Jistě generace dnešních šedesátníků pocítuje Sametovou revoluci doslova jako životní zlom, ale ne každý je ochotný vzpomínat nebo soudit, každá doba nese své a každý se s ní vyrovnává po svém. Oslovila jsem tedy s otázkou, která byla nedílnou součástí připomenutí oslav 30 let svobody, zastupitele obce a ředitele školy – Co pro Vás znamená SVOBODA?

Svůj názor na svobodu vyjádřili zcela svobodně, respektujeme, že svoboda umožňuje nevyjádřit se a děkuji tedy paní starostce, Michalovi Říšskému, Vladimíru Čapkovi i Michalu Gutwirthovi:

Ludmila Brožová:

„V souvislosti s letošním listopadovým výročím asi nebudu úplně ten pravý člověk, který může hodnotit, jak jsem vnímala svobodu po listopadu 1989, protože tou dobou mi ještě doslova „teklo mléko po bradě“. Přesto si troufnu říci, že si výhod svobody užívám, aniž bych si to uvědomovala, protože mi to přijde prostě normální. Znamená to, že si

můžu říci svůj názor, že si můžu vybrat, jakému povolání se chci věnovat, můžu si vybrat, jakou školu budu studovat, jestli vůbec chci jít k volbám a koho budu volit atd. Dále si můžu vybrat, do jaké země budu cestovat a spoustu jiných věcí. Svoboda ale také znamená velkou míru zodpovědnosti za každé rozhodnutí, které člověk udělá.

V dnešní době na nás čeká tolik nástrah, lákadel a někdy až zbytečností, kterým se těžko odolává. Každý by se měl zamyslet, co se mu v tu chvíli jeví jako nejlepší rozhodnutí, tzn. má možnost se svobodně rozhodnout, jak se k dané situaci postaví.“

Michal Říšský:

„Pokusím se něco napsat, co pro mě znamená svoboda. Nejsm žádný spisovatel.

Protože skoro celý svůj život žiji již ve svobodné společnosti, tak ji beru tak trochu jako automatickou. Nemám velké porovnání, jak to bylo dříve, jen z doslechu od rodičů a starších

spoluobčanů a co jsem si kde přečetl. Svoboda pro mě znamená možnost volit koho chci. Možnost říkat co chci. Možnost cestovat kam chci. A možnost svého vlastního rozhodnutí a své volby.“

Vladimír Čapek:

Co pro mě je svoboda?

- svobodné rozhodování
- svobodné cestování
- svoboda projevu

Michal Gutwirth:

„Slovo svoboda dnes již patří mezi ta slova, která slyšíme na každém kroku a převážně ti mladí si již ani neuvědomují, co znamená pro nás, kteří pamatujeme (já sice jen chvíli) dobu totality. Již ani nepřemýšlím o tom, že mám možnost hodit kolo do auta a jet ze sedla bicyklu poznávat nejen bývalé socialistické státy, ale i ty na západ od našich hranic. Už mně přijde až směšné, že na mandarinkách, banánech a pomerančích jsem si mohl pochutnat většinou pouze v období před Vánoci. Abych se mohl svést na mém prvním slušném kole (favoritu), tak se museli rodiče obrnět trpělivostí a ještě „aspoň trochu znát prodávče blatenského železářství“.

Kritizujeme, nadáváme, ale ani si neuvědomujeme, že za podobné projevy velmi snadno člověk padl v nemilost. Moje maminka by mohla vyprávět. Při pracovním pohovoru vedeném členy KSC označila vpád cizích vojsk v roce 1968 za okupaci a odmítla tvrzení, že šlo o bratrskou pomoc a už byla z Blatné šupem „odejita“ na školu do Bělčic.

Jako sportovec samozřejmě moc vzpomínám, stejně asi jako celý národ, na slavné „Nagano“. Myslíte, že bychom tuto olympiádu vyhráli, kdyby zde nemohli hrát hokejisté z NHL? Vždyť paradoxně vítězný gól vstřelil emigrant s neuvěřitelně trefným příjmením – Svoboda.

Je jen na nás, abychom si naší vydobyté svobody vážili, rozhodně není pro všechny obyvatele naší planety samozřejmostí.“

Každý z nás má svoji odpověď, ale věřím, že je velmi podobná těmto. Svoboda nese jen možnosti a užívání si, svoboda nese i zodpovědnost a povinnost. Na to mnozí zapomněli.

Svoboda by nás měla naučit naslouchat, ale neposlušovat, vidět, ale nepřehlížet.

Naslouchat svému srdci a čistému svědomí – neposlouchat lži a prázdné pomluvy- vidět to, co je v lidech dobré - a nepřehlížet nepravosti. Tak vidím SVOBODU já.

Jitka Říhová

Z redakční pošty aneb Víte, že ...?

Rubrika „Víte, že...?“ má v Zábořském zpravodaji již své pevné místo. Snad i Vás zaujalo hledání odpovědí na otázky nejen z historie naší obce, o tradicích místních i národních či o zajímavostech života běžných dnů. Do adventních a vánočních dotazů se mi zrovna moc nechtělo, o těch již bylo napsáno mnoho a vlastně mi připadá, že se Vánoce začaly řešit už koncem září a adventní svíčky by uspěchaní nejráději zapálili už v říjnu... A tak když do mé emailové schránky přistál dotaz od paní Žáčkové z Plzně právě typu: Víte, že?, měla jsem radost, že bude o čem psát. Netušila jsem, že ta jedna malá nenápadná otázka rozjede kolotoč zásadních dotazů, hodinových rozhovorů po telefonu a pátrání v kronikách i listinách a že se píše kniha. Začneme ale pěkně od začátku:

Adolph Joachim Sabath

paní Jana Žáčková nedávno projížděla naší obcí, a jak píše, moc se jí líbila. Když 25. listopadu 2019 poslouchala rozhlasový pořad Stanislava Motla v relaci „Stopy, fakta, tajemství“, překvapil ji příběh muže, jenž se v patnácti letech vydal z jižních Čech do světa. Až za oceán. Zůstal tam už nadobro a dělal dobré jméno své vlasti. Bylo mu sotva dvacet, když za uspořené peníze koupil lodní lístky starým rodičům a deseti sourozencům, aby za ním mohli natrvalo přijet. Vlivný americký kongresman s vysokými styky, jenž svůj úřad zastával nepřetržitě neuvěřitelných 45 let. Přítel Tomáše Garrigua Masaryka. Politik, který měl významný vliv na vznik Československé republiky. Pozoruhodný muž, který nikdy nepřestal být Čechem. Jeho jméno je Adolph Joachim Sabath.

A přišla ona otázka: Víte, že je váš významný rodák? Paní Žáčková mi poslala odkaz na citovaný pořad <https://plus.rozhlas.cz/stopy-fakta-tajemstvi-6483239> a i tento: https://cs.wikipedia.org/wiki/Adolph_J._Sabath se svou upřímnou úvahou:

„Třeba budete na svého rodáka hrdí. Vypadá to, že bez něj by Československo vůbec nemuselo vzniknout. Osobně jsem o jeho existenci neměla tušení. Přesto to byl on, kdo Masarykovi otevřel dveře do vyšší politiky a umožnil tak vyjednat vznik ČSR.“

Během týdne mně volal o pořadu Stanislava Motla nadšen i náš rodinný známý, který vůbec do té doby netušil, že tak významný muž pochází ze Záborky. I jeho zájem mě potěšil a utvrdil, že je dobré si připomínat vzpomínky - třeba i opakovaně, o Sabathovi jsme samozřejmě

již ve zpravodaji články psali. Ani jsem se nenadála, že v mém telefonu zazní o dalších pár dnů hlas pana Pavla Hnízdila z České genealogické a heraldické společnosti v Praze, specialisty na rodopisy a životopisy významných osobností. Povídání bylo nadšeným příběhem spolupráce s panem Dr. Martinem Nekolou, historikem a spisovatelem, který ve zmíněném rozhlasovém pořadu citoval z biografie A. J. Sabatha či z rozhovoru A. J. Sabatha v rádiu Svobodná Evropa, a který na jaře roku 2020 připravuje vydání knihy o tomto významném muži. Pan Hnízdil jako genealog připravuje pro knihu rodokmen A. J. Sabatha a pátrá po rodném domě, po změnách pobytu jeho otce Simona Sabatha, řezníka a kupce, hledá důvod, proč do Záborky tento člen židovské obce přišel. Mnoho otazníků rozkrývá Jaroslav Vorba, který se sběru informací o J. A. Sabathovi věnuje systematicky již mnoho let a díky němuž vznikly články v Zábořském zpravodaji, doufáme v pomoc Vladimíra Červenky, zapojili jsme i paní Květu Krejčovou. Pan Hnízdil přislíbil, že poskytne pro příští zpravodaj veškerá zjištění a že rád přijede do naší obce povyprávět příběh tohoto slavného muže i dalších významných Čechů. Přislíbem zajímavého setkání je skutečnost, že Pavel Hnízdil pracoval na rodokmenu spisovatelů Boženy Němcové a Josefa Václava Sládka, cestovatele Dr. Emila Holuba, prezidenta Dr. Beneše či lingvistu Dr. Bedřicha Hrozného. Věřím, že se nám podaří přednášku uskutečnit a možná si nadělíte milý dárek coby zážitek i mimo Vánoce.

Vidíte, na ty Vánoce nakonec stejně došlo. Dovolte mi závěrem Vám popřát, ať jsou ty Vaše letošní klidné a láskyplné, abyste zažili v roce 2020 hodně úžasných chvil, které Vám nalijí energii do žil a dají Vaším očím jiskřičky nadšení. Najděte si v každém dni něco neobyčejného a nezapomínejte, že do života jako radost patří i smutek, vždyť jen díky němu dokážeme pochopit, co je to štěstí.

Jitka Říhová

Z jednání OZ 14. 11. 2019

Návrh smlouvy o umístění antény pro přenos internetu – firma SIMELON s.r.o. - na budovu ZŠ Záborky

Firma Simelon s.r.o. doručila na OÚ žádost o umístění anténního stožáru na budovu ZŠ Záborky za účelem poskytování internetového připojení. Po seznámení se zněním smlouvy OZ tuto žádost schválilo.

Schválení konání cyklistických závodů – červenec 2020

Zástupci organizace CK Příbram z.s. se obrátili na OÚ se žádostí o povolení uspořádat v červenci příštího roku 2020 v Záborky opět cyklistické závody Memoriál Christiana Battaglii. OZ žádost schválilo a o podrobnostech budou občané tentokrát včas informováni.

Všechny zápisy z jednání OZ jsou k nahlédnutí na místním OÚ. Připomínáme, že všechna zasedání OZ jsou veřejná a rádi uvítáme každého, kdo má zájem o dění v naší obci.

Blanka Potůčková

Z činnosti SDH

Výjezdy zásahové jednotky v letošním roce

- 10. 3. Lažánky – rybník Starý – padlý strom
- 18. 4. Pacelice – požár lesa
- 8. 6. Čečelovice – padlý strom
- 12. 6. Dobrotice – požár skladu
- 10. 7. Škvořetice – požár obilí na poli
- 21. 7. Střelské Hoštice – sklad slámy – zvláště náročný desetihodinový zásah
- 6. 8. Záboří – požár osobního automobilu
- 30. 9. Třebostice – padlý strom

Ostatní činnost

- V červnu byla pzeňskou firmou opravena cisterna. Oprava stála 55 000,-.
- Jak už bylo napsáno a vyfoceno v minulém zpravodaji, u hasičské zbrojnice i garáže na cisternu máme nová vrata. Děkujeme všem, kdo se podíleli na dokončovacích pracích.
- Na víkend jsme zapůjčili čerpadlo Honda obci Doubravice za účelem přečerpání vody ze studny.
- Dne 13. 10. byl doplněn stav vody v požární nádrži (Louži) na stanovenou hladinu. Voda byla přečerpána z rybníku Pátek po domluvě s jeho majitelem p. Vaníčkem. Akci organizačně zajistil velitel Jiří Čadek a zúčastnila se jí většina zásahové jednotky. Během čtyř hodin, za použití výhradně naší techniky, byla hladina navýšena o 25 cm.

Blanka Potůčková

SILVESTROVSKÝ
OHŇOSTROJ

31.12.2019
od 19:00

U **OBECNÍHO**
ÚŘADU
V **ZÁBOŘÍ**

Významného výročí se dožívají

	Leden	Emilie Klugnerová	93 let
		Jarmila Veselá	70 let
		Jana Dočekalová	70 let
		Josef Slavík	70 let
		Václav Braun	70 let
		Vladimír Slanec	65 let
		Marie Indrová	60 let
Únor	Anna Jiřincová	84 let	
Březen	Jaroslava Lisová	75 let	

Obec Záborej přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Pozvánka na plesovou sezónu

Příznivci tance si již pomalu ale jistě mohou připravovat své sváteční oblečení, neboť plesová sezóna již klepe na dveře. Bude odstartována 18. ledna 2020 hasičským bálem, který naváže na valnou hromadu se začátkem v 16.00. Hrát bude již tradičně Orchestrion. V únoru se uskuteční ples sportovní (detaily na plakátu níže) a pomyslnou tečku obstará Rodičovský ples 21. března, který doprovodí podobně jako v letech minulých skupina Avengers.

Srdečně Vás zvou pořadatelé!

TJ ZD Záborej si Vás dovoluje pozvat
na

Sportovní ples

8. 2. 2020

Kulturní dům v Záborej

K tanci a poslechu hraje **Ťmelodion** Bohatřá fombola

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

Rumpold-P s.r.o.
Úslavská 27, 301 44 Plzeň
Provozovna Sušice
e-mail: susice@rumpold.cz
www.rumpold.cz

Rumpold

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
SBĚR, SVOZ, TRÍDĚNÍ, ZPRACOVÁNÍ A ZNEŠKODŇOVÁNÍ ODPADŮ • VÝKUP DRUHOTNÝCH SUROVIN
AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

středisko Sušice
Nová 240, 342 01 Sušice
Tel./Fax: 376 520 519
Mobil: 606 732 244

středisko Klatovy
Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
Tel./Fax: 376 323 383
Mobil: 725 571 851